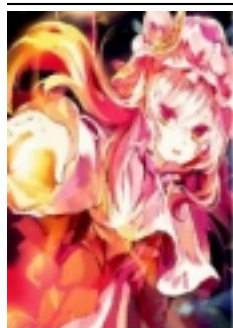

Nữ Thần Của Gió

Contents

Nữ Thần Của Gió	1
1. Chương 1: Cặp Bến Hàn Quốc	1
2. Chương 2: Chạm Mặt	2
3. Chương 3: Đua Xe	4
4. Chương 4: Cạm Bẫy	5
5. Chương 5: Gtnv	7
6. Chương 6	8
7. Chương 7: Thích	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	16
10. Chương 10	17
11. Chương 11	18
12. Chương 12	19
13. Chương 13	20

Nữ Thần Của Gió

Giới thiệu

Đây là một câu chuyện tình cảm giữa hai nhân vật xuất chúng bọn họ, một bên là nữ thần hóa kiếp,

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-than-cua-gio>

1. Chương 1: Cặp Bến Hàn Quốc

- Chủ nhân, đã đến Hàn Quốc rồi ạ

Nó lạnh nhạt gật đầu

Từ khi sinh ra đến giờ, nó mang trên mình vẻ đẹp của người phàm, một vẻ đẹp sắc nước hương trời. còn hình dáng thật của nó, không ai biết đến

Đã sống hơn 5000 năm, nó quyết định tìm thú vui, lên trần gian làm người phàm. mang trên mình danh hiệu con gái của tập đoàn Tuyết thị kinh doanh lớn nhất thế giới

Vừa bước xuống máy bay, hàng loạt người ồ ạt đến. Không ai khác chính là những tên paparazzi.

- Xin hỏi mục đích của Tuyết tiểu thư tới Hàn Quốc làm gì ạ

- Vẻ đẹp của cô có phải dùng đến sự trợ giúp của dao kéo k?

Nó vẫn lặng im không nói cứ như những người đó giống như con kiến vậy. 1 tốp người vệ sĩ kéo đến ngăn chặn đám phóng viên ấy

ring...ringg

Nó bắt máy vs giọng nói trong trẻo như làn nước mùa thu

- Con nghe

Đầu dây bên kia liền cất tiếng hỏi:

- Tiểu Phong à. Con đến nơi rồi ha? mẹ đã mua một căn biệt thự rồi đấy. Mẹ nhớ con hnie62u lắm

- Mẹ à con sẽ về th8am mẹ mà

Ánh mắt của nó toát lên vẻ ôn nhu mặc dù đôi môi khôn ghé nụ cười nào cả

Nó bước xuống từ chiếc xe ferrari màu đỏ chói mắt. đây là loại xe mà nó thích nhất

Căn nhà mang đậm phong cách hoàng gia xuất hiện trước mắt nó. Mẹ nó hiểu nó thật, đã chuẩn bị đầy đủ, nó bước vào nhà trước sự cung kính của đám người giúp việc. đây là những người làm thân thuộc của nó từ nhỏ đến lớn. Họ đều phải trải qua nhiều đợt huấn luyện mới có thể phục vụ cho nó

Trời tối, thói quen của nó là phóng xe mô tô như bay trogn đêm để cảm nhận những ngọn gió mát sượt qua mình. Khoác lên mình bộ đồ đen bó sát người khoe những đường cong đẹp đẽ

Lao như bay trong đêm nó cảm thấy thoải mái

2. Chương 2: Chạm Mặt

Tại quán bar lớn nhất thành phố- bar star

Rầm!!! Cánh cửa làm bằng thủy tinh bị đập bể không thương tiếc

Một không khí ảm đạm bao trùm lên tất cả. Tất cả ai cũng cảm thấy một luồng khí lạnh sống lưng. Luồng khí đó phát ra từ nhóm người bước vào. Một tên trong nhóm lên tie61g hỏi

- Kim Song Chul đâu?

Một tên mặt mày dâm dăng bước ra, nghênh mặt lên nói

- Tao đây,. mày là ai mà dám xông vào lãnh địa của tao? M cũng biết tao la đại ca của địa bàn này mà. Mày là cái thá....

Huych , một cú đấm giáng thẳng vào bụng tên này. chưa kịp thở, một cú đấm khác nhằm mặt

tên ấy đánh tiếp, hần liền bị ngã xuống. Hần chưa kịp hiểu mô tê gì thì một bàn chân giậm lên tay hần. Hần kêu thê thảm, rồi cất giọng van xin

- Xin... xin các anh. Em không đụng chạm gì các anh hết. Mong anh tha cho em

- Kéo hẳn đứng dậy Kin.- một giọng nói tràn đầy mê hoặc vang lên.

Mọi người liền nhìn người thanh niên vừa lên tiếng ấy. Cả quán bar này giờ im phăng phắc bỗng nhiên nổi lên nhiều tiếng thét chói tai của đám con gái.

- Anh chàng đó đẹp trai quá

- Ôi chưa gặp ai đẹp thế này

Một cô gái ăn mặc hở hang (gọi là có chút nhan sắc) mạnh dạng tiến tới chỗ người thanh niên ấy. Nhưng chưa kịp tới thì bỗng nhiên cô ta cảm nhận được một luồng khí lạnh bao vây mình. Nhưng vì mê trai nên cô tiếp tục bước lên. Luồng khí lạnh tỏa ra ngày một rõ rệt, lạnh đến mức đông cứng ng khác. Một người con trai liền đứng ra ngăn cản cô và....chattttt. Một cái tát giáng vào mặt cô gái ấy

Cái tát mạnh đến nỗi miệng cô ta đầy máu. Tên đó gần từng chữ nói

- Hạng con gái dơ bẩn như cô không xứng đáng tới gần đại ca của tôi

Cô ta bị giọng nói làm cho sợ hãi vội quay người bỏ chạy khỏi quán bar. Không khí trong bar thêm một lần nữa rơi vào trạng thái trầm lặng. Giọng nói nam tính lại vang lên

- Ra tay đi Kin

Lời nói vừa dứt, tên Kin liền lên tiếng

- Tên này sáng nay đã đụng chạm vào băng Killer của chúng ta. Các chú xử lý gọn vào.

Đám người trong bar và tên Song Chul vừa nghe câu băng Killer mặt mày lập tức tái mét. Băng Killer là băng lớn nhất trong thành phố. Sáng nay hắn lỡ nói không sợ băng Killer nên giờ mới phải chịu hậu quả thế này. Những tiếng đánh đấm kèm theo tiếng kêu la bắt đầu phát ra. Người con trai dung mạo tuấn mỹ ấy quay đi chẳng thèm ngó ngang đến người đang la hét kia nữa.

Kin cũng bước ra cùng người con trai ấy. Hắn nói với bọn đàn em

- Địa điểm là trung tâm thành phố. Chỉ cần 62nt hăng cuộc đua này, băng ta sẽ là băng cai quản khu vực này. Các chú tới ttrc đi. Anh và đại ca sẽ đến sau

Bọn đàn em lần lượt đi khỏi. Chỉ còn lại Kin, hắn và người con trai đã tát cô gái- Kang

Kang lên tiếng phá tan sự im lặng

- Đã 17 năm qua rồi, Người lên trần gian này với mục đích là gì?

- Tìm người - Hắn lạnh nhạt trả lời

Kin hốt hoảng lên tiếng

- Chẳng lẽ người tin lời tiên tri của bà già kia sao

- Tò mò, đi thôi.

Nói là làm hắn phóng người lên chiếc xe mô tô đang đậu gần đó, cả người ánh lên khí chất vương giả đáng sợ. Trong đầu hắn hiện về ký ức lời tiên tri 17 năm trước "Người con gái của người là người con gái của gió, hãy tìm nàng ở Seoul chốn nhân gian. Đó là định mệnh của người, mãi mãi không thay đổi"

trong thành phố, 3 chiếc xe phóng như bay trong màn đêm

3. Chương 3: Đua Xe

Tại trung tâm thành phố

- Sao tới giờ rồi mà tụi Killer vẫn chưa tới

- Bọn nó sẽ tới thôi mà. Nhớ thực hiện kế hoạch, đừng để xảy ra sai sót. - Một tên đầu trọc lên tiếng, hắn là người đứng đầu trong nhóm người đang đợi này

Bỗng

- Trọc đại ca, tụi nó đến rồi.

Từ xa, băng Killer đã đến, đi đầu là hắn. Tên trọc đầu tiến tới gần hắn (nhân vật nam chính - ma vương.). Nhưng tên trọc đầu cũng cảm nhận thấy luồng khí lạnh bao quanh nên lùi lại giữ khoảng cách

Hắn cất giọng lạnh lùng:

- Đua đi. Đừng lãng nhăng nữa

Tên trọc đầu nở nụ cười ranh mãnh

- được thôi. Tao với mày sẽ solo, vòng đua là một vòng thành phố, ai về trước sẽ thắng. Nhớ điều kiện đã đặt cược đó

- Được thôi, bắt đầu đi

2 người cầm đầu 2 băng đảng bắt đầu lên chiếc xe mô tô. Hắn nhếch môi tỏ vẻ khinh thường. Cũng đúng thôi, hắn là ma vương kia mà, mấy trò này lúc đến nhân gian hắn đã nhuần nhuyễn. Đua xe chỉ là chuyện nhỏ

Chỉ còn 3 giây nữa 2 tay đua sẽ xuất phát nhưng, một cô gái mặc đồ đen ngồi trên chiếc y2k phóng ngang qua chỗ họ, tốc độ không nhanh khiến cho những người ở đó ai cũng ngỡ ngàng khi thấy vẻ đẹp ấy. Cả đám đàn em 2 bên băng đảng đều gầm rú lên, và ai nấy đều trong tư thế vọt theo xe cô gái bí ẩn ấy. Nó thấy vậy cười lạnh trong lòng, giơ ngón tay cái lên chĩa xuống, và dừng xe lại. Điều đó chứng tỏ nó đang khiêu khích bọn người đằng sau, tên đầu trọc cũng thấy hứng thú với cô gái, liền lên tiếng

- Tụi bây im lặng.

Lời nói vừa dứt thì tiếng reo hò cũng dứt

- Tham gia chung nhé em gái, - Tên trọc đầu vừa nói vừa quay sang hắn: - Tao với mày vẫn sẽ đua nhưng cho thêm cô gái đó vào, không vấn đề gì chứ

- Được thôi- nó với hắn cùng lên tiếng

- Cô ta là ai vậy? -Kin quay sang hỏi Kang

- Tôi cũng không biết nhưng nhìn cô ta cũng có bản lĩnh

Cuộc đua thực sự bắt đầu. Nó và hắn 2 sắc thái lạnh lùng giống nhau. Nhưng trong ánh mắt của nó ánh lên vẻ tinh nghịch. Hứng thú chẳng

Cuộc đua bắt đầu

3 tay đua đã phóng vút đi trước tất cả con mắt của mọi người. Và chẳng lâu sau tên đầu trọc đã bị bỏ lại một khoảng phía sau, đường đua dường như chỉ còn nó và hắn, Tên đầu trọc rửa thầm

- Mẹ kiếp 2 người đó là cái quái gì vậy, thành phố đông như thế mà dám chạy 250km/h . nhưng càng tốt, càng nhanh thì càng trúng bẫy. Người sẽ thua thôi Killer,

Nói rồi hắn rút điện thoại ra và ra lệnh:

- Thực hiện kế hoạch

Nó và hắn vẫn đang hăng hái đua, Từ khi lên tr6a2n gian hắn đã thân thuộc với đường đua, kĩ thuật đã đạt đến mức điêu luyện nhưng lần đầu tiên hắn vẫn không thể vượt qua người con gái đang chạy bên cạnh hắn, bỗng cô gái tăng tốc và cất tiếng

- Cũng khá đấy

Hắn dường như đứng khựng lại khi nó vượt qua hắn. hắn nói nhảm

- Là cô gái ấy

Không suy nghĩ gì cả, hắn tăng tốc bám theo, hắn đã nhận ra cô gái ấy là người hắn đang tìm, Vì khi nó vượt qua hắn ngửi được một mùi thơm, mùi của gió

Đường phố Seoul về đêm nhưng vẫn đông người, vậy mà 2 người 1 trai 1 gái vẫn giữ tốc độ kinh khủng lao nhanh trên đường

4. Chương 4: Cạm Bẫy

Kin và Kang đang ở điểm đích, 2 người nhanh chóng nhận ra sự khác thường bên phía băng kia. Nhiều tên đã rời khỏi, nhanh chóng hiểu ra âm mưu của bọn chúng, Kin lập tức lên tiếng

- Bao vây bọn chúng lại, không để tên nào chạy thoát

Kin và Kang lập tức phóng lên chiếc mô tô rồi chạy theo đường tắt để đến đường đua, đại ca của họ đang gặp nguy hiểm. Kin bực mình quát to

- Chết tiệt thật chứ

- Đừm glo lắng quá, Người sẽ không sao đâu- Kang lên tiếng

Trên đường đua, đang giữ tốc độ đáng sợ, bỗng nhiên nó dừng lại,

Nó hét lên vs hắn

- Cẩn thận

Hắn cũng vừa dừng lại, vừa chợt hiểu ra vấn đề. Hắn bình tĩnh nói

- Chạy đi, ra khỏi vòng đua càng nhanh càng tốt. Về lại...

Chưa kịp kết thúc câu nói, một viên đạn đã cắt ngang lời nói của hắn, vs thân thủ nhanh nhẹn hắn nhanh chóng né được. Nhưng nửa giây sau, hàng loạt những đàn em của tên trọc trên chiếc xe mô tô xuất hiện, ai nấy đều cầm trên tay khẩu súng ngắn, nhắm bắn vào hắn

Nó la to

- Chạy đi

Nó và hắn lao nhanh, bám theo đằng sau là những viên đạn bay theo, hàng loạt nhiều viên đạn bắn trúng vào xe nó, tạo nên những vết xước cực kì khó coi, trong đó có nhiều viên găm trúng vào bánh xe khiến bánh xe nó xẹp lép, vì xe hôm nay nó chạy không phải loại xe đua chuyên dụng của nó nên không thể chịu nổi sức của những viên đạn, nhưng nó vẫn cố phóng nhanh.

Riêng hắn vì là xe đua cao cấp, đã được cải tạo nên những viên đạn chẳng ăn nhằm gì cả. Nhiều tên vẫn đuổi theo phía sau, nhưng chẳng mấy chốc hắn và nó đã thoát được bọn chúng. Chưa kịp thở, hắn thấy nó dừng lại, đột ngột nhảy khỏi xe và chạy lại phía hắn. Hắn nhíu mày định hỏi thì nó la lên

- Xuống xe mau

Khôn để hắn kịp hắn ứng, nó đã kéo hắn xuống khỏi chiếc xe và cầm tay hắn lôi đi. Nó kéo hắn rẽ vào một con ngõ, đi sâu vào con ngõ cách xa 2 chiếc xe khóa 10m, nó lẩm nhẩm

- 5,...4...,3...,2...,1

Bummmmmmmmmmmmmmm

Tiếng bom nổ và mùi xăng sặc sụa dâng lên, xe nó và hấn đã bị bốc cháy. Nó chửi

- Mẹ kiếp

Còn hấn thì gần như không để ý mọi chuyện, chỉ nhìn chăm chăm vào cách tay nó đang nắm tay hấn và cảm nhận hơi ấm từng đợt một truyền qua

Có tiếng người vang lên

- Con mẹ nó tụi nó đầu rồi - tên trầu đầu hấn học quát lên

- Tụi nó trốn rồi, em theo lời đại ca khi tụi nó vừa đến thì ấn kích nổ, khổ nỗi em vừa ấn xong thì con nhỏ ấy lại xuống xe lòi thẳng kia đi

- Mẹ tụi mày, mày có biết số bom đó bao nhiêu tiền không, chúng mày còn đứng đó làm gì, mau đi lục soát Bọn đàn em luống cuống phân nhau đi vào từng con ngõ

Nó và hấn này giờ đã nghe thấy rõ mồn một. Hấn định chui ra nhưng nó kéo hấn chui vào một vách tường khuất. Vách tường rất nhỏ nên 2 người phải đứng sát vào nhau mới có thể núp được

Hấn làm gì sợ bọn này nhưng vì nó đang đứng gần hấn thế này, cả khuôn mặt nó áp vào cả lồng ngực của hấn, tim hấn đập nhanh hơn, hấn chỉ biết rằng hấn không mún phá vỡ giây phút này. Từng người đàn em của tên đầu trọc lên tiếng

- Không tìm thấy

- Hình như chúng đã chạy thoát rồi

- Không có đại ca ơi

Tên đầu trọc bực tức quát

- Rút về

Đám người dần dần đi hết, chỉ còn lại nó và hấn. Đứng gần nó thế này, hấn cảm giác thật yên bình, mùi hương của nó quanh quẩn bên người hấn, ánh trăng chiếu vào khuôn mặt nó, ánh lên vẻ dịu dàng. Nó định đi ra thì một lực đạo kéo ngược nó lại, môi nó nhanh chóng cảm nhận thấy một cái gì đó áp lên nhẹ nhàng mà quyến rũ. Theo bản năng nó vùng ra nhưng vòng tay ôm nó mạnh mẽ không cho nó cơ hội vùng vẫy nào. Nó thôi không vùng vẫy nữa và dường như bị quyến rũ, nó đáp trả. Đến khi nhận thấy hơi thở của nó có vẻ gấp rút hấn mới luyến tiếc rời môi nó, mặt đối mặt, nó buông một câu

- Ngọt quá,

Hấn ngó người, nó nhìn chăm chăm vào đôi môi vừa hôn nó, quyến rũ thật mà lại ngọt nữa chứ, nó bắt giác đỏ mặt. Hấn nhìn thấy nó lúng túng, nhìn chăm chăm nó rồi nói

- Còn môi em làm tôi say

Nó dơ ra, còn hấn giờ mới buông nó ra. Hấn rút điện thoại

- Kin, cho người đến đón tôi

Cúp điện thoại, quay sang nó, hấn nhận ra nó đã đi rồi. Tiếc nuối ngập tràn trong đôi mắt băng lạnh ấy

5. Chương 5: Gtnv

Nó: YUU (TUYẾT PHONG PHONG)

Sinh ra từ gió, được gió tạo thành. Là người thuộc gia tộc Hell, là người đứng đầu tất cả

Có đôi cánh trắng, năng lượng cai quản tất cả. Hình dạng thật là tóc tím đỏ. Sở hữu 1 sắc đẹp huyền thoại. Nó là người trong truyền thuyết, nên ít người biết nó. Dù là người đứng đầu nhưng nó không lộ diện, chỉ có một vài người biết nó

Hắn: KUN (CHOI KUN)

Ma vương của chốn địa ngục, nổi tiếng vs sự độc ác, băng lạnh. Sở hữu đôi cánh màu đen.

Hin: thiên thần cấp cao trong những thiên thần, là người sẽ cai quản giới thiên thần trong tương lai. Nằm trong tay sức mạnh đáng gờm

Yong: người chủ của gia tộc Hell đồng thời là anh kết nghĩa của nó, vì trong gia tộc không ai biết đến sự tồn tại của nó nên Yong là người chủ, quyền lực chỉ dưới nó, điều khiển mọi hoạt động của gia tộc

Kin, Kang: trợ thủ đắc lực của Kun, 2 trong 4 tứ đại hộ vệ của chốn địa ngục 2 người đều là hộ vệ cấp cao đi theo Kun. Mang đôi cánh đen

Mon, Mun: 2 hộ vệ còn lại của Kun. Vì Kun lên trần gian nên 2 người này ở lại trông coi địa ngục

Yoo: Người hầu của nó, theo nó từ lúc mới sinh ra cho đến bây giờ. Mang trên mình đôi cánh xám

Trong thế giới bây giờ chia thành nhiều thế giới. Thế giới của thiên thần, của vampire, của ma quỷ, phe trung lập (là gia tộc của nó) và thế giới con ng. Mọi người phân biệt các cấp năng lượng dựa vào đôi cánh. Thiên thần chia ra làm 3 cấp, cấp thấp nhất là cánh màu xanh dương nhạt, cao hơn là cánh trắng đục và cao nhất là cánh trắng muốt

Thế giới ma quỷ cũng chia thành 3 cấp giống thiên thần nhưng cấp cao nhất là màu đen. Vampire cũng vậy nhưng cấp cao lại là màu đỏ máu. Riêng gia tộc của nó là gia tộc huyền thoại đặc biệt, nên màu cánh k phân màu, chỉ mãi là màu xám, nhưng khác nhau giữa các cánh chính là kích thước của cánh. Chỉ có nó là người trong truyền thuyết nên có đôi cánh đặc biệt, màu trắng thủy tinh.

Các gia tộc đều giữ mối hòa thuận và vẫn chưa biết đến truyền thuyết đã trở thành sự thật

Trường học Dream of legend (một trường học dành riêng cho quý tộc, trong đó có rất nhiều người thuộc những gia tộc khác nhau. họ cải trang làm người của nhân gian vì rất nhiều lý do, nói chung đây là một trường học danh tiếng, nơi hội tụ nhiều người thuộc thế giới khác nhau)

- Người có bị sao k?- Kin lên tiếng hỏi

Hắn lắc đầu thay cho trả lời

- Người định xử bọn chúng thế nào- Kang hỏi

- Vào tù- Lạnh nhạt buông ra 1 câu, hắn nhắm nghiền mắt, trong đầu hắn chỉ có hình bóng của nó

Thấy hắn có vẻ kì lạ, Kin Kang liếc nhìn nhau họ định lên tiếng hỏi thì giọng hắn lại cất lên

- Định mệnh chắc là thật rồi

- Người đã tìm thấy rồi hả?

- Các người điều tra về cô gái đã đưa xe đi

Kin và Kang nghe thế lập tức hiểu ra vấn đề, 2 người nhanh chóng lui xuống

Tại biệt thự của nó

- Chủ nhân, chuyện gì đã xảy ra, sao người lại lem luốc thế này

- Yoo, không sao đâu.

- Xe của Người đâu?

Chưa kịp để Yoo nói, nó tựa vào vai Yoo. Yoo biết nó đã mệt nên dùng sức mạnh đưa nó lên phòng. Lâu lắm rồi Yoo mới thấy nó buồn ngủ, vì thời gian một ngày mà nó ngủ hầu như rất ít, có khi còn không có. Vì đơn giản nó không ngủ được, từ khi lớn lên, nó không hề buồn ngủ, chỉ khó khăn lắm nó mới cố ngủ

Đưa nó lên phòng, Yoo thì thầm, nhìn nó đầy yêu thương

- Ngủ ngon chủ nhân, mai Người còn phải đến trường đây

6. Chương 6

Mặt trời làm nhiệm vụ quen thuộc, chiếu ánh nắng đánh thức nó. Hóa ra ngài cũng mê vẻ đẹp tuyệt trần của nó. Nó ngồi dậy, nó không ngờ mình lại ngủ được lâu đến thế, trên giường đã có sẵn bộ đồ thay mà Yoo đã chuẩn bị cho nó. 30' sau, nó đã chuẩn bị xong tất cả, bước xuống lầu trong sự trang nghiêm của mọi người, ai cũng hiểu tính nó nên đều rất nghiêm trang, Yoo bước tới gần

- Người có định ăn sáng không ạ

Nó lắc đầu

- Đến trường

Yoo theo sau nó bước ra xe, chiếc Ferrari đỏ xuất hiện, Yoo mở cửa xe cho nó bước vào, còn mình thì lên ghế trước ngồi lái. Chiếc xe lao nhanh trên đường, hướng đến trường

Trường Dream of legend

- Nghe nói hôm qua hoàng tử bị người khác hãm hại- 1 nữ sinh lên tiếng

- Thật hả, tội nghiệp hoàng tử của chúng ta

- Anh ấy không sao chứ

- Nghe nói là không, vì anh ấy là hoàng tử của chúng ta mà

- Oaaaaaaaaaaaaaa, mọi người ơi, mấy hoàng tử đến rồi rồi kìa

Tiếng hét vừa cất lên, tất cả mọi người đang say sưa nói chuyện, ai cũng dừng lại và có chung một hành động, chạy ào ra cửa, mục đích là ngắm nhìn mấy vị hoàng tử, không ai khác chính là hân, Kin và Kang

3 người vừa bước vào thì rất nhiều cô gái đứng xếp hàng chào đón, tiếng la hét mỗi lúc một tăng.. Kin lên tiếng quát

- Im hết coi, ồn ào quá

Tiếng nói vừa dứt, tiếng hét cũng im bật, 3 người nhanh chóng bước qua khu dãy học của mình. Đằng sau vang lên những tiếng xì xào

- Ôi giọng nói anh ấy quát lên thật là dễ nghe

- Cả tướng đi nữa chứ, nhìn men chết đi được. aiiiiiiii, đẹp trai quá đi

Tiếng những nữ sinh vang khắp một hành lang. 3 người vẫn bước đi, hân cất giọng

- Điều tra được chưa

- Rồi ạ, là người trung quốc, con gái của tập đoàn Tuyết thị- Kang trả lời

Hân nhủ mày, ra là tập đoàn ấy, tập đoàn đang chuẩn bị hợp tác với tập đoàn của hân(T/g: Tập đoàn của 2 người này đều đứng nhất, không ai hơn ai)

- Còn gì nữa không.?
- Không, mọi thông tin đều được giữ kín
- Ừm- Hân ừm một tiếng

Khu mà tụi hân học là khu A, nơi toàn là người của thế giới khác. Còn khu B là khu của những nhà giàu, nơi con người thuộc diện quý tộc học tập

Vừa bước vào lớp, không khí đang náo nhiệt bỗng dừng im ắng. Dễ hiểu thôi, đại ca đến rồi mà. Nhu7gn không lâu sau, không khí ại bình thường trở lại, vì họ thấy đại ca hôm nay vẫn như mọi hôm.. Hân bước tới chiếc bàn quen thuộc, từ từ ngồi xuống và ngủ. Hân đến trần gian chỉ có chơi vs ngủ, kiến thức thì hân biết từ đời nào đời nào rồi

Hôm nay là ngày nó nhập học nhưng khổ nỗi, nó lại không thích vô lớp. Bà cô chủ nhiệm sau khi xem hồ sơ thì nhiệt tình chỉ dẫn cho nó

- Em là Tuyết Phong Phong phải không?

Nó gật

- Em có muốn biết về lịch sử trường này không? Trường này là một trường danh tiếng, lát nữa cô sẽ dẫn em đến lớp. Em...

Chưa nói hết câu, bà cô nhận ra nó không còn ở đó nữa. Bả tiếc nuối than

- Trời ơi, đúng là người càng giàu càng đẹp mà

Nó lạnh lùng bước ra ngoài. Yoo thấy nó bước ra liền vội hỏi:

- Người muốn đi đâu?
- Người đến lớp đi- Nó cất giọng trong trẻo
- Dạ tiểu nữ đã hiểu

Nó và Yoo bước song song trên hành lang, 2 người tỏa sáng như vầng ánh dương khiến ai cũng nhìn theo. Đằng sau vang lên cả ánh mắt lẫn mộ lẫn ghen tỵ. Tiếng xì xầm theo đó cũng phát ra.

- Ôi bạn ấy đẹp quá
 - Từ khi sinh ra đến giờ chưa gặp ai mà đẹp thế này
 - Nhìn bạn ấy có vẻ quen quen, hình như gặp ở đâu rồi thì phải
- Nó dường như đã quen với phong cảnh ấy. Bỗng một giọng nói chanh chua vang lên:

- Thôi đi, con nhỏ đó có gì đâu mà mấy người phải khen ngợi nó thế

Mấy nữ sinh cãi lại

- Song Sim, người ta đẹp hơn cậu, còn đẹp hơn cả hoa khôi trường này, tụi tớ khen cũng đâu có gì sai
- Đúng đó

Cô nàng tên Song Sim này tức quá, liền bước tới gần nó, lên giọng chảnh chọe

- Mà là con nhà nào?

Nó không thèm để ý, lướt qua nhỏ. Nhỏ càng điên tiết hơn. Nhỏ bước đến ngày càng gần nó, nhưng chưa kịp bước, một bàn tay đã ngăn nhỏ lại. Là Yoo

- Biến đi

Nhỏ phá lên cười,

- Hô hô, hóa ra là người của gia tộc Hell, 2 người còn non nớt lắm, cách chỉ mới đến cấp một thôi à

Nhỏ vừa nói vừa chỉ tay vào mặt Yoo. Rồi đánh giọng lại

-Nhớ cho kĩ, từ nay gặp ta thì phải tránh xa ra, rõ chưa? Ta là con nhà bá tước Kang Hun đó, Ha ha ha

Yoo bước đến gần nhỏ, nói vừa đủ 2 người nghe

- Cần thận đấy, sẽ có dịp chúng tôi ghé thăm

Rồi quay sang nó

- Tiểu thư đi thôi

Sogn Sim đứng đờ ra, nhỏ vừa tức nhưng không dám tiến tới nữa, nhỏ đang suy nghĩ về thân phận của Yoo và nó. Mỗi giới đều có một mùi hương riêng nên vừa ngửi thấy nhỏ đã biết ngay là người của gia tộc Hell, nhưng mùi hương chỉ phát ra từ người Yoo, còn nó, Song Sim vẫn không tìm thấy bất cứ gì hết

Một tiếng nói vang lên

- A, nhớ rồi, cô gái xinh đẹp đó là con gái tập đoàn Tuyết thị

Tiếng ngạc nhiên của nhiều người vang lên

-Ồ, hóa ra thế

- Nghe nói con nhà đó đẹp lắm, hóa ra không sai

- Đúng là càng nhìn càng đẹp mà

Sogn Sim càng tức, cô nàng hét lớn:

- Im ngay

Rồi ngúng nguẩy bỏ đi

Yoo cất tiếng nói:

- Người thấy sao, nên dạy dỗ lại hko6ng

- không cần, kêu anh ta viết thư đến nhà đó, kêu họ dạy lại con

- Dạ

Nó rẽ vào lối ra, còn Yoo rẽ vào lớp học, Yoo biết rõ nó sẽ không vào lớp

TẠI LỚP HỌC

Bà cô vừa nãy bước vào lớp cất giọng ngọt ngào

- Lớp chúng ta hôm nay có bạn mới. mời em bước vào lớp

Yoo bước vào, nhiều người trong lớp đầu đờ ra vì vẻ đẹp sáng chói và mùi hương phát ra t72 cô nàng, gia tộc Hell, nhưng họ nhanh chóng nhìn Yoo bằng ánh mắt khinh bỉ. Vì cấp bậc của Yoo quá thấp. Yoo không thèm để ý. Một giọng nói cất lên

- Nghe nói có 2 người mà cô. Còn người nữa đâu?

Cô giáo đáp lại

- Bạn ấy không thích vô lớp nên ra ngoài rồi. Yoo, em vào chỗ đi

Yoo bước tới chỗ ngồi của mình, bên cạnh vang lên những tiếng lườm xéo cùng sự khinh bỉ, Nhỏ không để ý. Ánh mắt nhỏ dừng trên Kin và Kang đang nhìn chăm chú nhỏ. Nhỏ bước tới gần và lạnh giọng, dùng thuật phép biến lời nói thành ý nghĩ (thuật này giúp cho người ngoài không nghe thấy cuộc nói chuyện), mang theo ý đùa cợt

- 2 hộ vệ muốn biết tại sao tôi vào được lớp này hả?

Kin và Kang nhú mày, Kin d9a1p lại:

- Cô là ai?

- Là người của gia tộc Hell, 2 vị cũng biết rồi mà. 2 vị đã ở đây chắc là ma vương cũng ở đây phải không?

Nói rồi Yoo nhìn dáo dác xung quanh, cuối cùng nhỏ cũng tìm thấy, một người con trai đang nằm ngủ, mũi cao, da trắng, đường môi viền nét. Kang nói

- Xem ra thân phận của cô chắc cũng không tầm thường

- Ngài nói quá, tôi chỉ là người nhỏ bé mà thôi, cánh tôi cũng chỉ cấp 1. Tôi bình thường thôi mà phải không, đâu đáng để các vị bận tâm.

Nhỏ ngồi xuống chỗ ngồi của mình. không dùng thuật phép nói chuyện nữa, đúng lúc hấn vừa tỉnh, ánh mắt nhìn chăm chăm của Yoo khiến hấn thức dậy. Hấn hừ nhẹ rồi vỗ mông lạnh lùng đi ra khỏi lớp học, Kin và Kang thôi dò xét Yoo, họ sẽ điều tra chuyện này sau

Thong thả bước bộ trong khuôn viên nhà trường, Hin cảm nhận được mùi hương nhẹ nhàng quanh đây. Xuống thể giới con người được 2 ngày, Hin đã thích ứng được với cuộc sống ở đây, Hin xuống đây không phải để chơi, mà là để làm nhiệm vụ, cha anh- người cai quản thiên thần đã nói vs anh rằng sẽ có nhiều sự kiện quan trọng xảy ra, là một người có năng lực tiên tri nên phán đoán không bao giờ sai, Người muốn anh xuống để theo dõi tình hình

Miên man vs dòng suy nghĩ của mình, anh chợt khựng lại. Cảnh tượng trước mắt làm con tim vốn yên bình bỗng dưng nổi loạn, một cô gái vs bộ đầm trắng mỏng đang nằm tựa gốc cây ngủ, vẻ mặt ngủ say không nquan tâm điều gì xảy ra, hàng mi đen cong vút, đôi môi đỏ tự nhiên như quả cherry, sóng mũi cao thẳng, dáng người thon thả, từ trên thân thể phát ra mùi hương nhẹ nhàng làm say biết bao nhiêu người, không ai khác chính là nó. Hin bắt giác đỏ mặt, anh chưa gặp người con gái đẹp thế này bao giờ

Định bước tới gần cô gái ấy nhưng bỗng có tín hiệu từ cha, anh đành tiếc nuối quay người đi. Tự nhủ rằng, nhất định anh sẽ tìm gặp lại cô gái

Hin vừa bước đi thì hấn cũng vừa đến, chiếc mp3 gắn lên tai, hấn và Hin chạm mặt, Hin cúi đầu chào, vì dù sao, cấp độ và vai vế của Hin thua hấn xa.

- Thiên thần cấp cao cũng có thú vui xuống giả người nhỉ?- Hấn cất giọng mỉa mai

- Người cũng vậy mà, phải không ma vương?

- Tính tôi từ xưa đã vậy rồi, - Nói rồi lạnh lùng bước đi

Hin cũng chẳng bận tâm , anh cũng vội vã xoay người đi. Cũng như Hin, hấn như chết sững lại khi thấy cảnh tượng đẹp đẽ ấy. May mắn hơn Hin, hấn không bị ai cản trở cả nên dễ dàng bước vô khung cảnh đẹp đẽ ấy. Hấn ngồi xuống kế bên nó,

- Tìm thấy rồi

Hấn nhếch miệng, nó vẫn ngủ say, hấn nhẹ nhàng đặt đầu nó tựa vào vai mình, người nó thon thả, có mùi thơm dịu dàng, chỉ có khi ở bên cạnh nó thế này hấn mới thấy yên bình, từng đợt gió thổi đến, nó như cảm giác thấy êm êm và thoải mái, nên rúc sâu vào người hấn hơn, hấn hiển nhiên được ôm nó, cảm giác như ôm hạnh phúc vậy. Hấn cũng nhắm mắt lại ngủ cùng nó

Tiết học trôi qua êm ả, nó tỉnh giấc vì đã đến giờ ăn trưa, mùi hương bạc hà từ người hấn khiến nó dễ chịu. Nhẹ nhàng rời khỏi vòng tay của hấn, nó cẩn thận ngắm nhìn khuôn mặt điển trai, rồi chậm chậm chồm người lên gần mặt hấn, đặt một nụ hôn lên trán người đang ngủ, thì thầm nói

- Ngủ ngon nhé, Kun

Hít thở với làn gió, nó rời đi, hướng đến phòng học khu A nơi Yoo. Vì nó không mặc đồng phục mà mặc đầm trắng nên nhanh chóng làm tâm điểm chú ý. Mặc kệ những ánh mắt ấy, nó bước vào phòng học một cách tự nhiên, Yoo thấy nó liền nhướn miệng cười, nhiều người trong lớp chết lặng khi nhìn thấy nó, ai cũng có chung một ý nghĩ: Đẹp quá

Yoo đến bên nó, nhẹ nhàng hỏi

- Người đó rồi phải không?

Nó gật đầu. Yoo nói tiếp

- Vậy thì về nhà nhé! Tôi không đem theo thức ăn của ngài.

Nó lại gật đầu, Yoo cùng nó đi khỏi phòng học, để lại bao ánh mắt kinh ngạc. Kin và Kang cũng không ngoại lệ, 2 cô gái vừa rời khỏi thì 2 anh chàng như nhận ra điều gì bất thường, cả 2 nhìn nhau rồi....bụp bụp. Tình trạng là 2 anh chàng đánh đầu nhau

- Mi làm cái quái gì vậy, cô ta là người con gái chúng ta cần tìm- Kang la lên

- Mi cũng thế, nhìn cái mặt ngu ngu của mi là ta hiểu rồi - Kin cũng đáp trả

Nhưng rồi cả 2 lại im lặng cùng thốt ra một câu

- Nhưng nhìn kỹ cô gái ấy đẹp thật

- Nhưng sao lại không thấy cấp bậc- Kin hỏi

- Chú cũng thấy thế hả? Giống ta, lạ thật- Kang trả lời

- Giờ không cần tìm nữa phải không 2 anh, vì nếu đoán không lầm , cô ta chính là học sinh mới của lớp chúng ta - một nam sinh hỏi Kin và Kang

Kin và Kang lắc đầu nhìn nhau. cùng thở dài, lý do là lâu lâu 2 cậu ngu đột xuất

7. Chương 7: Thích

Yoo đi theo nó vào trong nhà, sai người hầu đem thức ăn tới, lặng lẽ ngắm nhìn khuôn mặt nó đang ăn. Nhìn vẻ mặt của nó, không kìm nổi, cất tiếng hỏi

- Người lại ngủ được nữa phải không?

Nó chỉ gật đầu không nói, Yoo cũng im lặng. Kết thúc bữa ăn nó nói

- Từ trước đến giờ, ta trốn tránh định mệnh, mặc dù biết rõ, trốn là một điều vô ích, giờ ta không trốn nữa, từ khi sinh ra ta đã biết rồi ta sẽ yêu hắn, ta vẫn..

- Vẫn nghĩ rằng điều đó là không thể, vẫn muốn chối bỏ mặc dù Người biết không thể thay đổi số phận phải không,- Yoo tiếp lời- Người nghĩ rằng người sẽ không thể yêu ai được.

- Ừm, ta không trốn tránh nữa, đừng lo lắng

Yoo nói tiếp

- Yêu một người không phải sai lầm, hơn nữa, Hắn sẽ mang lại hạnh phúc cho Người

- Có lẽ.

Kin và Kang thắc mắc, tại sao chủ nhân của họ lại ngủ ở đây, hết giờ ra chơi, tình cờ đi ngang qua nên họ mới biết chủ nhân nằm ở đây

- Chủ nhân, chủ nhân- Kin lay người hắn dậy

Hắn mở mắt, hơi nhíu mày khi nhìn thấy Kin và Kang, rồi nhìn xung quanh. Hắn thở dài, haizzz lại biến mất nữa rồi

Kang không chậm trễ lập tức thông báo

- Cô gái mà Người đang tìm là người học sinh mới còn lại, chúng ta không cần tìm nữa vì chắc rằng ngày mai cô ta sẽ đến lớp

- Nhìn cô ta có cái gì đó bí ẩn- Kin phụ họa

Hắn gật đầu, ra lệnh

- Về thôi

Bên người hắn vẫn còn vương mùi cô gái ấy, mùi của gió, thơm thật. Hắn hít một hơi thật sâu. dù ngủ say nhưng hắn vẫn cảm nhận được có một vật gì đó mềm mại đặt lên trán mình, chẳng lẽ, cô gái ấy cũng không cưỡng lại được sắc đẹp của mình. Hắn vừa đi vừa cười vs ý nghĩ trong đầu ấy

Kin và Kang ngơ người nhìn nhau, đã bao lâu rồi, hình như lâu lắm rồi, họ mới thấy hắn cười

Sáng hôm sau

Như thường lệ, mặt trời lại tiếp tục nhiệm vụ, đánh thức nó, cẩn thận chiếu từng tia nắng lên người con gái đang khép hờ mắt. Nói là đánh thức nhưng thực sự người con gái ấy có ngủ đâu mà đánh thức.

Nó ngồi dậy, một cơn gió lùa vào, xuyên qua mái tóc mềm mượt ấy, những sợi tóc bay bay trong gió làm say đắm lòng người. Bộ đồng phục đi học được đặt đầu giường, Yoo gỡ nhẹ cửa phòng rồi bước vào

- Người đối không

Nó lắc nhẹ. Yoo hiểu ý liền tiến tới thay đồ cho nó, công việc này cô đã làm biết bao năm rồi. Đối vs Yoo nó là người cô trân trọng nhất và yêu quý nhất. xong xuôi đầu đó, Nó cùng YOo bước lên chiếc xe Ferrari đỏ quen thuộc nhưng lần này người cầm lái lại là nó. Chiếc xe lao như bay trên đường, chẳng mấy chốc đã đến nơi. Học sinh ai cũng ngược nhìn 2 người con gái ấy. Nó và Yoo đi giữa những sự ngưỡng mộ lẫn ganh ghét.

- Cô gái ấy là ai? - Một cô gái mang nét đẹp châu âu lên tiếng, cô chính là hoa khôi của trường, đồng thời cũng là con gái của thiên thần cấp cao có tiếng trong giới thiên thần- Moon

- Cô gái tóc nâu ấy ạ. Nghe nói là con gái của tập đoàn Tuyết thị. Đẹp quá phải không.- Một nữ sinh trả lời
Nhưng ngay lập tức bị ăn một cái bạt tai. Moon xông đến đẩy ngã cô ta, gằn giọng

- Im ngay cho tôi, nếu từ nay tôi còn nghe cô nói như thế thì...

- Xin lỗi xin lỗi, tôi biết rồi tôi biết rồi, cô tha cho

Một giọng nói can ngăn

- Chủ nhân, đủ rồi, giờ đang là giờ cao điểm của bọn học sinh, Người đừng nên làm quá, người khác sẽ thấy Người vừa lên tiếng là một người con trai rất đẹp , mang trên mình dòng máu thiên thần, tên Shin

Cuối cùng Moon cũng buông cô nàng vừa bị tát ra. Bộ mặt thay đổi 180, nhẹ giọng hỏi

- Trời ơi bạn có sao không, sao lại bất cẩn mà té thế này, đứng lên xem nào

Cô bạn kia vẫn còn sợ nên lập tức tháo chạy. Mọi người đi qua nhìn vào, ai cũng khen Moon tốt quá, chỉ riêng Shin là lắc đầu, anh đang phục vụ cho ai thế này, phải nói là một con quỷ đội lốt thiên thần, nếu không vì gia đình đắc tội vs gia đình Moon thì số phận anh đã không như thế

Nó và Yoo bước vào lớp, cả lớp bỗng nhiên im bật. Cả hắn cũng ngơ ra luôn, trong mắt mang theo niềm vui. Nhưng giây lát trôi qua, nhiều nữ sinh đứng chặn trước mặt nó,

- Ôi trời ơi, ai thế này

- Chẳng phải là thiên kim giấu mặt của nhà Tuyết thị sao

- Nhìn mặt yếu ớt thật

- còn không có một cấp bậc nào hết

- Biến khỏi lớp này đi, người như cô không xứng

Một bàn tay của nữ sinh vừa lên tiếng đang giơ lên vung xuống mặt nó nhưng một người khác đã kịp thời ngăn lại

8. Chương 8

Là bàn tay của Yoo, Yoo nhẹ tay bẻ bàn tay ấy, một tiếng hét to vang lên, bàn tay của nữ sinh đó đã bị bẻ gãy bởi một động tác nhỏ của Yoo. Nó vẫn điềm nhiên im lặng, Yoo quát to

- Ai dám động vào tiểu thư, sẽ phải chịu hậu quả nặng hơn nữa

Đám nữ sinh thấy cảnh tượng nữ sinh kia bị bẻ gãy tay liền hoảng sợ. Nhưng khi nghĩ đến cấp bậc họ lại không sợ nữa. Một vài người thương cảm trước nó, nhưng một số người lại tỏ ra khinh miệt. Nhìn thấy những ánh mắt đó, nó nhúu mày.

5 nữ sinh gọi vũ khí ra, tiếp tục tiến đến chỗ Yoo, lôi Yoo ra. Một chiếc quạt, vũ khí của một trong năm nữ sinh phóng ra, Yoo né được, Yoo không gọi vũ khí ra, cô chiến đấu bằng tay. Nó vẫn im lặng, hần cũng im lặng theo, vì đối với những người cấp 2 này, người cấp 1 không thể tránh đòn được, có gì đó kì lạ. 5 người đó cùng xông lên, Yoo liền tiếp tránh đòn, 5 nữ sinh khai triển phép thuật, những vũ khí bay xung quanh Yoo, ép cô nàng vào trạng thái bao vây. Trong đầu Yoo đang nhớ lại đoạn đối thoại giữa cô và nó trước khi đến trần gian

[i]- Nghe này Yoo, ta lên trần gian, không nên để họ biết sức mạnh của mình, ta có thể giấu được phép thuật của mình nhưng người thì không thể, giờ ta sẽ phong ấn người lại, phép huật của người chỉ ở cấp 1. Người phải học những đòn tránh, ta sẽ dạy người. Là một cấp cao nhưng giờ lại trở thành cấp thấp, sẽ khó khăn lắm

- Không sao đâu ạ, vì tiểu nữ biết người không muốn a đoán ra thân phận, và hơn thế nữa là rèn luyện kỹ năng cho tiểu nữ, không thể ỷ y vào sức mạnh quá phải không

- Giỏi lắm, người đã hiểu được vấn đề. Nếu người đã tiến bộ sẽ đến một ngày, phong ấn sẽ bị phá giải. Điều đó tùy thuộc vào người

Yoo tập trung nhớ lại những buổi tập. Cô nhắm mắt lại khai triển phép thuật nhỏ bé của mình, phép thuật dần hết vào bàn tay, tay cô lướt qua những vũ khí đang bao vây đó, lập tức những vũ khí bị vô hiệu hóa, lần lượt rơi xuống. Nháy mắt thế cục bị thay đổi, hần Kin và Kang trong mắt hiện lên tia ngạc nhiên. Yoo bước gần tới năm nữ sinh, họ đã dồn sức quá nhiều vào vũ khí nên giờ sức họ đã yếu, 5 cái tát lần lượt giáng vào mặt 5 nữ sinh. Yoo bước tới gần từng cô, rắc rắc rắc, những tiếng rắc cùng tiếng kêu la vang lên, tay của các nữ sinh đó đã bị bẻ gãy. Vừa lúc đó một giọng nói vang lên

- Chuyện gì xảy ra vậy

Moon bước vào, những nữ sinh này giờ khiếp sợ liền tiến đến thuật lại mọi chuyện cho Moon nghe. Cô nàng nghe xong, nhìn lại cảnh tượng rên la của các nữ sinh liền lên giọng nhẹ nhàng hướng Yoo và nó bước tới

- Chuyện đã qua rồi, các bạn đó đã sai, Minh thay mặt bạn đó xin lỗi các bạn, mong các bạn bỏ qua

Tiến tới gần Yoo nhỏ đưa tay định chạm vào Yoo nhưng một bàn tay khác gạt phăng nhỏ ra. Là nó, hần cũng nhận ra điều bất thường nhưng nó nhanh hơn hần. Sâu trogn ánh mắt nó nổi lên tia đỏ, những người đứng gần nó đều thấy, trong đó có cả hần, Kin Kang, Moon và Yoo nữa. Nhu7gn nhanh chóng tia lửa đó biến mất. Moon thoáng chốc bắt ngờ nhưng lại giả bộ ủy khuất

- Sao bạn lại vậy, mình chỉ hòa giải thôi mà

- Biến đi - Nó lạnh giọng,

Mọi người lại chỉ trở nó

- Ôi trời, sao nhỏ đó lại vô tình quá

- Ỗ mình đẹp mà chẳng
- Sao không coi lại mình đi, thấp hèn mà dám
- Tội nghiệp cho thiên thần Moon của chúng ta
- Moon bạn đừng buồn nữa, tội này sẽ xử nhỏ giúp bạn
- Không cần đâu. Là do mình. Chắc bạn ấy mặc cảm quá nên mới vậy- Moon ủy khuất nói

Nó im lặng quay lưng bỏ đi, hần thấy vậy cũng đi theo nó, hần đi qua chỗ Moon, ghé tai nói nhỏ với Moon

- Giả tạo quá

Kij và Kang cũng nhìn Moon bằng ánh mắt khinh bỉ. Kế hoạch nhỏ của cô làm sao qua mắt được họ., Moon thấy mình bị lộ liền liều mạng ôm chầm lấy hần, hần là niềm mơ ước của cả đời cô. Mắt hần tỏ ra lạnh lùng, không khí lạnh lại bao trùm cả lớp học. Hần mạnh tay giật phăng Moon ra. Kij và Kang lo sợ hơn cả Moon. Hần chạy vọt về phía nhà vệ sinh. Kij và Kang chạy theo, buông lại cho Moon một câu

- Chết cô rồi

Hần nôn thốc nôn tháo. chỉ cần con gái gần hần sẽ khiến hần ói. Vì những người đó quá kinh tởm

- Chết tiết- Hần phun ra câu chữ tục

Nó và Yoo lang thang qua dãy hành lang khu A. Bỗng nó dừng lại trước một lớp học nhạc. Có một lớp học đang học ở trong. Nó không để ý xung quanh gì cả. Tự nhiên bước vô lớp học. Cô giáo đang giảng bài say sưa bỗng dừng lại vì thấy nó tiến vào. Những người trong lớp trầm trồ khen ngợi nó, nó quả thật rất đẹp

Nó ngồi vào cây đàn piano đang đặt ở góc, bàn tay nhẹ nhàng đặt lên phím đàn. Mọi người nhận ra là nó chuẩn bị đàn, ai cũng nín thở để xem màn biểu diễn.

tiếng hát nhẹ nhàng cất lên, những cơn gió chợt đến, nhẹ nhàng đùa giỡn vs làn tóc mượt mà em! Đi trên con đường năm xưa.

Bồi hồi nhìn theo cơn gió.

Cuốn những cánh hoa Anh Đào em!

Bỗng nhớ những tháng năm nào đôi mình.

Sánh bước bên nhau lặng im nhưng sao thấy vui trong tim.

anh chẳng biết bây giờ nơi đâu.

Chỉ còn nơi đây chôn giấu, những ký ức vui ban đầu.

Nhưng em thấy trong tim không còn đốn đau.

Chỉ còn tiếc nuối và nỗi nhớ chưa hề nguôi.

Lòng em vẫn nhớ cảm giác khi bên anh thật ấm áp.

Những nụ cười anh che lấp hết bao cánh hoa mong manh.

Ta yên bình ngồi bên nhau giống như trên thiên đàng.

Không thể nghĩ hôm nay ta lại chia xa.

Và lòng em vẫn sẽ chúc phúc cho anh sau này mãi mãi.

Một người nào đó sẽ yêu chính anh hơn em hôm qua.

Hoa Anh Đào từng đợt theo gió bay nhẹ nhàng Khẽ cuốn trôi đi bao nhiêu nỗi buồn trong em...

Ánh mắt mọi người đều đổ dồn về nó, nó hát hay thật, Yoo nhìn nó nhẹ nhàng. Trong lớp còn có nhiều ánh mắt si mê nhìn nó, trong đó bao gồm cả Hin và hần.

9. Chương 9

Nó ngừng hát, mái tóc cũng dờ bay phiêu du. Lâu lắm rồi, nó mới ngồi hát như thế. Mặc cho những con người ở dưới đang thần thờ, nó đứng dậy, bước đi như chưa từng có chuyện gì xảy ra

- Một- buông một chữ, Yoo lập tức tiến đến gần nó, ôm lấy nó rồi dìu nó bước ra ngoài

Tiếng nghị luận lại vang lên

- trời, sao nhỏ đó hát hay wa z. Tôi nhìn mà cứ tưởng là thiên thần a

- Ủm đúng rồi đó

Kun lâm vào trầm tư, hắn cũng bị say bởi vẻ đẹp của nó. Yoo dìu nó bước đi nhưng vừa ngag wa ng Kun thì một cánh tay chụp lấy nó. Nó mở to đôi mắt đen lấy nhìn hắn. Hắn làm như không thấy, ra sức kéo nó đi hướng căn-tin

Cả lớp học ai cũng mắt to mắt dẹt nhìn ma vương kéo tay một cô gái. Trong những ánh mắt hâm mộ đó cũng chứa những ánh mắt ghen ghét, không ai khác chính là Moon.

Căn-tin

Nó nhìn cách tay mình đang bị một chàng trai lạ mặt kéo đi. Kun ấn nó ngồi xuống một cái bàn cao quý

- Đói không?- hắn hỏi

Nó gật, Yoo đi đằng sau nó rút đt ra gọi. Hắn hỏi típ

- Muốn ăn gì

Nó im lặng, Kun cũng không hỏi nữa, hắn trực tiếp đi mua đồ ăn

Ít phút sau, một đồng đồ ăn được đem đến trước mặt nó, nó ngó người. Kun không thềm giải thích, tiện tay xé một gói bánh, đưa đến miệng nó. Yoo định ngăn cản nhưng không kịp, nó mở miệng và ngậm lấy miếng bánh. Căn tin được dịp huyền ảo. Họ còn nhìn thử hôm nay mặt trời mọc ở hướng nào mà đột nhiên ma vương trường bọn họ để ý đến một cô gái, mà còn tự tay dứt ăn nữa chứ.

Nhưng kinh ngạc hơn là chưa đầy 5 giây sau, nó bỗng quay mặt nhả miếng bánh. Yoo trừng mắt với Kun, hắn cũng ngó người

Nó nhùi hàng lông mày thanh tú, nhả hết miếng bánh vừa ăn. Kun hỏi:

- Sao vậy?

Yoo bước tới đưa nó ly nước, ai cũng nhìn nó khó hiểu. Bỗng nguyên một đoàn ng kéo đến, trên tay bưng những khay thức ăn. Đi đầu chính là quản gia khu biệt thự nó đang ở. Quản gia cung kính vs yoo rồi đặt thức ăn xuống bàn

Lần lượt thức ăn được mang đến, nhưng toàn là trái cây. Mỗi loại trái cây đều được chế biến theo nhiều kiểu khác nhau, có loại thì rất cầu kì, e rằng đầu bếp xuất sắc mới làm ra được những thứ như thế

Nó dường như đã quen, bàn tay trắng nõn đưa ra với lấy quả táo được cắt thành hình con mèo, nó gặm gù tỏ vẻ rất ngon. Yoo thấy thế lên tiếng hỏi,

-Ai là ng làm món này.

từ trong đám người , một ng ăn mặc kểu đầu bếp bước ra. Vừa nhìn thấy ng này, ai cũng suýt soa. Vì đó chính là Rey woll, đầu bếp giỏi nhất Anh. Yoo tiến đến, cúi người cảm tạ. Rey Woll thấy thế thì rất vui mừng. ông mới vô làm được một ngày mà đã nhận được sự quý mến từ cô chủ, thật không có gì để vui mừng hơn. Đám người làm liền cung kính hô to.

- Chúc cô chủ ngon miệng

Yoo quay sang Kun đang ngơ ngàng, quăng cho anh một ánh mắt trách móc rồi lạnh giọng

- Chủ nhân tôi không ăn được mấy thứ đó, nếu ăn vào, cơ thể sẽ có vấn đề

Trong nháy mắt, cơ thể Kun cứng lại, hắn quay sang nhìn cô gái đang tự nhiên nhấm nháp bữa ăn, ý nghĩ bảo vệ lan dần trong lòng, hắn nhíu mày rồi thản nhiên bước đến

Hắn khó khăn lên tiếng

- Xin lỗi, tôi không biết là em không ăn được

Nó dường như không để ý. Hắn tiếp tục nhìn chằm chằm nó, nó thản nhiên ăn không để ý đến bất cứ sự việc nào, cứ thế nhấm nháp vị ngon của trái cây. 5 phút sau, nó dừng lại, Yoo bước tới đỡ nó, ân cần hỏi

- Người ăn nữa không?

Nó lắc nhẹ. Bỗng một giọng chanh chua truyền đến

- Xem ai đây này, tôi cứ tưởng con nhà nghèo nào mà đến cả món ăn bình thường không ăn được, hóa ra là cô tiểu thư yếu đuối của gia tộc Hell

Lời nói của Song Sim vang lên kéo theo nhiều tiếng cười chế giễu. Nó im lặng dựa vào Yoo. Yoo dường như cũng không để ý, dùng giọng dịu dàng hỏi nó

- Người mệt rồi hả?

Nó gật. Yoo nói tiếp

- Ta về nhé

Đang định dùng phép đưa nó về thì hắn đứng lên, bước tới nó, bế nó lên, nó nhíu mày nhìn hắn rồi ánh mắt dần khép lại, hắn nói

- Tôi đưa em về

Yoo ngạc nhiên nhìn hắn rồi im lặng theo sau. Song Sim tức lắm, bọn họ dường như ai cũng lơ cô đi. Được lắm, dám lơ Song Sim này, muốn chết. Cô vội bước tới, thi triển phép thuật. Nhưng chưa kịp thì một cái tát bay thẳng vào mặt cô

Yoo gần giọng

- Xem ra cô chưa được nếm mùi là cô chưa sợ, lão già nhà cô sẽ nhanh chóng đến thôi, cẩn thận đó

Song Sim âm ỉ, cô trừng mắt nhìn Kun bế nó đi xa. Ánh mắt lộ lên vẻ hèn mọn

Tất cả hành động vừa diễn ra đều được thu hết vào mắt của một người. Moon đứng ở chỗ kín bực tức nói

- Kun đã để ý cô ta rồi, không được, phải tìm cách ngăn chặn. Shin, gọi đám vampire cấp thấp đến đây

Shin tuân lệnh, anh thấy rằng cô gái đó không hề đơn giản, xem ra lần này Moon gặp đối thủ rồi

10. Chương 10

Yoo dẫn hắn đến chỗ đậu xe ferrari, hắn ôm nó ngồi sau, Kin và Kang ngồi kế bên để mặc Yoo ngồi ghế lái. Chiếc xe lao nhanh trên đường, chẳng mấy chốc đã đến biệt thự của nó

Hắn nheo mắt nhìn, đánh giá toàn bộ căn biệt thự. Là loại biệt thự sang trọng, lấy màu trắng là chủ đạo, Kin và Kang đồng loạt lên tiếng hỏi Yoo

- Sao màu chủ đạo lại là màu trắng, gia tộc Hell thì phải là màu xám chứ

- Chủ nhân thích- Yoo thờ ơ trả lời, quay sang Kun- Phiên người bé chủ nhân lân phòng, hấn gật đầu rồi chậm chậm đi theo Yoo lên lầu, tiến vào căn phòng nó, một căn phòng gọn gàng với nhiều vật dụng quý giá. Nhẹ nhàng đặt nó nằm xuống giường. Kiểm lòng không đậu hấn hôn nhẹ lên cái trán trắng mịn của nó, Yoo ngỡ ngàng, mắt lóe lên một tia vui mừng, rồi ra hiệu cho hấn ra ngoài nói chuyện

2 người bước xuống phòng khách, Kin cùng Kang đã chờ sẵn ở đó. Yoo lên tiếng

- Tôi biết mọi người có nhiều thắc mắc, giờ có thể hỏi

Hấn cất tiếng đầu tiên

- Sức mạnh của cô không phải cấp 1?

Ngữ điệu là câu hỏi nhưng đã nắm chắc phần khẳng định. Yoo gật. Kin lên tiếng chất vấn, khuôn mặt trở nên nghiêm túc

- Chủ nhân của cô sao lại không thấy một tia sức mạnh nào vậy

Yoo điềm đạm trả lời, cô cũng đã biết họ sẽ hỏi câu hỏi này

- Có sức mạnh nhưng không tiện dùng

Kun trầm tư rồi nhẹ nhàng cất tiếng

- Sức mạnh của cô hình như không dừng ở cấp 3 phải không?

Kin và Kang dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn về phía Yoo, Yoo mỉm cười

- Con mắt của người thật là cao a!- Nhìn thấy Kin và Kang không hiểu Yoo giải thích- Hấn 2 người cũng biết được trên cấp 3 vẫn còn có thể tu luyện, chỉ là người đó từ khi đạt tới cấp 3 phải đứng giữa cái chết và sự sống thì mới có thể đột phá, 2 người còn lâu mới có thể, cấp độ 2 người chỉ dừng ở cấp 3 mà thôi. Nhưng ma vương thì khác, phải không- Yoo quay sang nhìn hấn

Hấn không trả lời, im lặng, cũng không phủ nhận, Sự thật thì đúng như lời Yoo nói, sức mạnh của hấn đã sớm vượt qua cấp 3 nhưng hấn lại che dấu khá kỹ nên ít người có thể nhận ra

Yoo nói tiếp

- Sức mạnh càng cao thì người mới có thể sánh đôi cùng chủ nhân

Hấn giật mình, Kang khiếp sợ nhìn Yoo

- Cô cũng biết về lời tiên tri

Yoo khẽ cười mê hoặc, đánh vỡ sự hoảng sợ của Kin và Kang

- Biết rõ là đẳng khác

Hấn nhú mày

11. Chương 11

Hấn trầm giọng hỏi Yoo

-Sao cô biết được lời tiên tri đó

-Đó là chuyện của tôi, tôi chỉ mong rằng nếu anh đã có tình cảm với chủ nhân của tôi thì cố gắng đừng làm tổn thương người. Nếu không tôi sẽ tự thân lấy mạng anh- Yoo lạnh giọng

-Không cần cô nhắc

Kin và Kang quya đầu nhìn nhau, có thể thấy trong ánh mắt của họ là những sự ngạc nhiên. Không khí chìm vào im lặng, bỗng một tiếng bước chân chặt dứt không khí đó

Nó bước xuống lầu, Yoo vội vàng chạy đến đỡ nó. Nó quay sang nhìn Kun

-Chưa về ?

-Đợi em – Kun dịu dàng trả lời

Nó không nói nữa, quay sang Yoo

-Đói

Yoo dùng giọng hết sức nhẹ nhàng có thể

-Đợi một lát nhé, người hầu sẽ đem thức ăn lên cho người

Nó không nói gì nữa định xoay người lên lầu thì một cánh tay chụp vội lấy nó. Hấn cất tiếng:

-Em biết về lời tiên tri

Nó không trả lời, dùng ánh mắt khó hiểu nhìn hấn. Hấn nói tiếp

-Mặc kệ em đã biết những gì, tôi chỉ biết là mình có cảm tình với em, nếu lời tiên tri là thật thì chúng ta bắt đầu bây giờ luôn được không

-Sao cũng được- Nó trả lời bộ dạng như không quan tâm. Ít nhất bây giờ nó cảm thấy có một niềm vui nào đó len lỏi trong tim, mặc dù không biết là gì nhưng nó cũng không ghét bỏ cảm giác đó

Hấn nhoẻn cười, dù chỉ là một cái nhếch miệng thôi nhưng làm cho Kin, Kang cùng Yoo sững sốt. Một cơn gió thoáng qua chơi đùa với làn tóc nó. Yoo hiểu rằng, chủ nhân đang vui. Có lẽ đó là định mệnh

Nó nhìn chằm chằm hấn rồi lặp lại câu nói

-Đói

-Ừm, đi ăn thôi- Hấn trả lời lại, bộ dáng hài lòng khi nó chia sẻ cảm xúc với hấn. Như có như không, hấn cầm lấy bàn tay bé nhỏ nhưng lạnh giá kia, nhẹ giọng đủ ột mình nó nghe

-Đừng lo, tôi sẽ sưởi ấm tim em.... Mãi mãi

Nó im lặng nhìn hấn, dòng nước ấm chảy qua tim

12. Chương 12

Sáng sớm, một chiếc Lamborghini đậu trước nhà nó. Từ trong xe bước xuống 2 đứa con trai, cả 2 khuôn mặt đều tươi tắn, mang một vẻ đẹp lôi cuốn phái nữ

Người ngoài nhìn vào sẽ tưởng 2 anh chàng này là ca sĩ nổi tiếng hay một diễn viên nhưng không, 2 anh chàng đó là Kin và Kang. Thái độ nghiêm túc, Kin và Kang cùng cung kính mời người con lại trên xe xuống. Người con trai bước xuống, từng động tác đều thể hiện phong cách vương giả quý tộc, khuôn mặt trắng, mái tóc màu xám tro, mày kiếm, môi mỏng thể hiện sự quyến rũ của một người đàn ông. Kin và Kang tới bấm chuông, một người giúp việc ra mở cửa, cẩn thận mời họ vào.

Vừa vào nhà, 3 người con trai bắt gặp Yoo đang đang đích thân trông coi những người đầu bếp làm thức ăn. Và nó đang ngồi trên bàn đợi, ánh mắt vẫn dán lên hình dáng của Yoo. Hấn bước tới, vòng tay qua cổ nó. Cất giọng

-Ăn sáng chưa?

Nó không trả lời, Yoo nói thay

-Tiểu thư mới dậy

Hắn không nói nữa, ngồi xuống bên nó. Đồ ăn được mang tới, một món trái cây nào đó nhưng đã được chế biến rất đặc biệt. Mùi thơm bay khắp căn phòng, Kin và Kang nghe mùi thơm đó bỗng nuốt nước miếng, hành động nhỏ này lọt vào mắt Yoo. Cô hừ lạnh: nhà nghèo lắm hay sao?

Hắn cẩn thận cầm muỗng, từng chút một đút cho nó ăn, Yoo nhìn nó dịu dàng, còn Kin và Kang nhìn nó thèm thuồng,. Nhìn cái miệng nhỏ nhắn cửa đóng ra rồi khép lại, cổ họng hắn đột nhiên khô đắng. Đúng là tra tấn mà

Bữa ăn sáng kết thúc, hắn đưa nó tới trường. Chiếc lamborghini vừa xuất hiện kéo theo sự reo hò cuồng nhiệt của đám con gái, Hắn bước xuống trước, đưa tay mở cửa mời nó xuống, cả trường im lặng như tờ khi nó bước xuống, nhưng một giây sau những tiếng hét vang lên. Hắn mặc kệ, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nó kéo đi. Hành động của hắn lọt vào mắt Moon. Cô tức tối

-Bọn vampire đã đến chưa

Shin trả lời

-Rồi thưa tiểu thư

-Chiều nay cứ tiến hành theo kế hoạch

13. Chương 13

Nó và hắn bước vào phòng học, một mảnh im lặng đến sợ người. Ai cũng hít thở không thông. Hắn kéo ghế giúp nó ngồi xuống, những ánh mắt hâm mộ lẫn ghen ghét bắn về phía nó, nhưng bị Yoo trừng mắt. tiết học bắt đầu trong sự ngạc nhiên của mọi người. ma vương có người yêu

Phòng học một mảnh im lặng, bỗng một tiếng chuông vang lên, khiến tất cả giật mình. Bà cô giáo quát lên

-Là ai? Ai cho phép sử dụng trong giờ học

Tiếng quát bả vừa dứt kéo theo 2 cái trừng mắt, không ai khác chính là Kun và Yoo. Thật chán sống rồi, dám chửi nó

Nó vẫn ung dung, lưỡi biếng bắt điện thoại. chưa kịp cất tiếng, giọng bên kia đã nói trước

-Tiểu Phong à!

-Ba - nó đáp lại, giọng nói có chút ôn nhu

-Ba mẹ đang đáp máy bay xuống thăm con, chiều nay là tới nơi. Con ở nhà đợi ba mẹ nhé, đừng chạy đi chơi.

-Dạ con biết

Rồi nó cúp máy, quay sang Yoo.

-Về.

Yoo hiểu ý, hắn cũng bước tới, túm lấy tay nó. Nhẹ nhàng nó

-Về cẩn thận nhé

Nó gật. đầu đó trong phòng một cuộc điện thoại đang diễn ra

-Tiến hành đi. Nhớ bắt con người hầu trước

Yoo dẫn nó ra xe, một cơn gió mạnh ủa tới, báo hiệu một chuyện gì đó sắp xảy ra. Yoo lên tiếng hỏi nó

-Giết hết hay tha

-Ta muốn nhìn

Yoo vui mừng, nó muốn nhìn Yoo xử lí, tiếng nói vừa dứt, một đám người xuất hiện. nếu để ý kĩ, sẽ thấy miệng của đám người này đều có 2 cái răng nanh nhọn hoắt, cả người bốc ra mùi hôi thối. ước chừng khoảng 30 tên. Cả 30 tên xông lên về phía Yoo, Yoo cười lạnh, xem thường cô quá, dù có cả trăm tên thì cũng không làm khó được cô

Màn ẩu đả xảy ra, từng cái đầu bị Yoo chặt đứt kéo theo những tiếng thét. Mấy tên đó thấy Yoo khó đối phó liền đổi hướng công kích về phía nó, Yoo lạnh mặt, dám đánh chủ ý lên chủ nhân. Tốt... tốt, bỗng một lực mạnh đánh về phía nó, một người lạ mặt xuất hiện, Yoo hoảng hốt. Lực lượng này mạnh hơn đám vampire này nhiều, rốt cuộc là ai. Nó vẫn thản nhiên mặc cho vô số công kích bắn tới, cách 1cm, những tưởng sẽ trúng nhưng một thân ảnh nhỏ nhắn đã che trước nó, Yoo học máu, nhưng không bị thương gì hơn. Người lạ mặt kinh ngạc, sao lại như thế, tại sao chỉ bị thương nhẹ, phép thuật cấp một làm sao có khả năng chịu được công kích

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-than-cua-gio>